

Sukupuut kiinnostavat

Evijärven sukututkijat aloittivat kiehtovan harrastuksensa kansalaisopiston piirinä 1990-luvun alkupuolella. Perusporukka, vajaat kymmenkunta henkeä, jotka ovat olleet mukana koko ajan, perustivat vuonna 1997 yhdistyksen, Evijärven Sukututkijat ry:n, jonka nimissä voidaan tilata mikrofilmejä ja muuta materiaalia sukututkijoiden käyttöön.

Sukututkijat kokoontuvat tiistai-iltaisin Evijärven kirjastossa, jossa heidän käytössään on varastotilaa, mikrofilmien lukulaitteita sekä pari tietokonetta,

johon on asennettu sukujen talentamiseen suunniteltuja ohjelmia. Joka toinen tiistai kokoonnutaan kansalaisopiston piirinä ja joka toinen tiistai muuten vain.

Kirjaston kanssa meillä on hyvä yhteistyö. Kirjasto on hankkinut useimmat painetut sukukirjat omiin kokoelmiinsa, joten niitä emme ole hankkineet, kertoo Mauno Puotinen. Me olemme keränneet lähinnä pieniä sukututkimuksia ja vihkosia, joita ei ole kirjastossa. Ne ja mikrokortit ovat kaikkien käytettävissä, koska on aivan turha

tehdä moneen kertaan työtä, jonka joku on jo tehnyt.

Mikrokortteina ovat mm. Evijärven seurakunnan rippikirjat (eli varsinaiset kirkonkirjat) vuosilta 1760-1899 ja historia-kirjat samalta ajalta. Historiankirjat tarkoittavat syntyneiden, kastettujen, vihittyjen, kuolleiden ja muualle muuttaneiden luetteloita. Lappajärven seurakunnasta käytävissä on mikrokortit vuosilta 1752-1893 ja selväkielistetyt rippikirjat vuosilta 1694-1751 yhteensä kolme kappaletta (sukututkijoiden tekemät).

Lappajärven seurakunnan alkuperäiset historiakirjat vuodesta 1663 lähtien ovat tilauksessa, mutta lähiseurakunnista mm. Korttesjärven seurakunta ei ole vielä antanut lupaa mikrokorttien kopioimiseen, joten niitä ei ole saatavissa Mikkelin maakunta-arkistosta. Toki niitä voi Korttesjärvellä käydä tutkimaan, selvittävät Mauno Puotinen ja Johannes Kupila. Sata vuotta nuoremmat tiedot eivät lain mukaan ole vapaasti saatavilla, vaan jokaisen on itse käytävä seurakunnista katsomassa omaa sukuaan koskevat tiedot.

Piiriläiset kertovat, että yhteen kokoontumisessa on se hyvä puoli, että omia tietoja voi verrata toisten keräämiin tietoihin ja näin mahdolliset virheet tulevat esiin. Myös lähdeaineisto voi olla virheellistä, mutta kun tietoja on kerätty eri lähteistä, saadaan niitä vertaamalla pääteltyä, mikä tiedoista on oikea.

Järviseutulaisilla on myös paljon yhteisiä sukulaisia, joten yhdessä päästään nopeammin eteenpäin, kun samoja tietoja ei tarvitse hakea moneen kertaan.

Sukututkijat eivät panttaa tietojaan, vaan jakavat niitä auliisti muillekin. He toivottavat kaikki suvuistaan kiinnostuneet tervetulleeksi porukkaan. Heillä on myös myynnissä selväkielistetyt Lappajärven emäseurakunnan rippikirjat kolmena osana vuodesta 1694 vuoteen 1751.

Sukututkijoiden omana projektina on tehty Evijärven vanhan hautausmaan kartoitusta jo muutaman vuoden, mutta vielä siinä riittää tekemistä.

Johannes Kupila koneen ääressä etsii Sakari Kautiaiselle (takimmaisena) tietoja sukulaisista. Tuija Ahola ja Martti Joensuu seuraavat.